

LIKKUTEI TORAH • PARSHAS MASEI • MAAMAR 2

אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים...

These Are the Journeys of the Children of Israel

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok

LikuteiTorah.com

THE CHASSIDISHE PARSHA

likuteitorah.com/likutei-torah/masei/2/

1 אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאותם ביד משה ואהרן. להבין לשון אלה מסעי שהוא לשון רבים וכתוב אשר יצאו מארץ מצרים.

“These are the journeys of the children of Israel, who went out of the land of Egypt by their hosts, under the hand of Moshe and Aharon.” We need to understand the wording “These are the journeys,” which is plural, and [yet] it is written, “who went out of the land of Egypt.”

והרי מארץ מצרים הוא רק יציאה ונסיעה ראשונה שנסעו מרעמסס לסוכות. גם להבין מהו ביד משה ואהרן, וגם שהרי קצת המסעות היו אחרי מות אהרן.

But [going out] from the land of Egypt was only the first going-out and journey, when they journeyed from Raamses to Sukkos. We must also understand what “under the hand of Moshe and Aharon” means; and also, after all, some of the journeys took place after the death of Aharon.

2 וגם להבין כל ענין מ”ב מסעות ויסעו ויחנו ויהי בנסוע הארון ויאמר משה קומה ה' כוי וינסו משנאיך מפניך ובנוחה יאמר שובה ה' כוי ועיקר נסיעתם היה לבא לירדן יריחו.

We must also understand the whole matter of the forty-two journeys, “and they journeyed,” “and they encamped”; and “It was, when the Ark journeyed, that Moshe said, ‘Arise, Havayah,’ etc., ‘and let those who hate You flee before You’; and when it rested he would say, ‘Return, Havayah,’” etc. And the main [aim] of their journeying was to come to the Jordan [at] Jericho.

הנה המדבר שהלכו בו בניי [בני ישראל] נקי מדבר העמים וכתוב המוליך במדבר כוי נחש שרף ועקרב (דברים ח' ט"ו) שכל הקליפות מקבלים חיותם מן המדבר הנ"ל.

Now, the wilderness in which the children of Israel walked is called “the wilderness of the nations,” and it is written, “who led you through the wilderness,” etc., “snake, fiery serpent and scorpion” (Deuteronomy 8:15); for all the kelipos (husks) receive their life-force from the wilderness mentioned above.

והנה כנסיי [כנסת ישראל] נקי בשם רחל כדכתוב רחל מבכה על בניה וכתוב רחל לפני גוזייה נאלמה כי כל הבהמות אינם נגוזים כ”א הרחלים. וגם שמניחה א”ע [את עצמו] ליגוז ואינה מבעטת.

Now, the Congregation of Israel (Knesses Yisrael) is called by the name Rachel, as it is written, “Rachel weeps for her children,” and it is written, “like a ewe (rachel) before her shearers, she is mute”; for of all the animals, none is shorn except the ewes. And also, she lets herself be shorn and does not kick.

3 והענין דהנה כתיב ומלכותו בכל משלה שאפילו החיצונים מקבלים חיותם מבחי' מלכות רק שכל חיותם אינו אלא מבחי' שערות.

The explanation is this: it is written, "and His kingship rules over all"; that is, even the external forces (chitzonim) receive their life-force from the level of Malchus, except that all their life-force is only from the level of hairs.

וכמו למשל שהשערות הם בחי' חיצוניות ואינם ממהות ועצמות כנראה בחוש שאין שום הרגשת כאב מגזיזות וחתיכות השערות רק שיניקתם מעצמיות.

As in the analogy: hairs are the level of the outer dimension (chitzoniyus) and are not of the essence and being, as is plainly seen, for there is no feeling of pain at all from shearing and cutting the hair; it is only that their nourishment is from the essence.

4 וכן כל החיצונים אינם מקבלים חיותם מפנימיות מדת מלכותו ית' כ"א מבחי' שערות ואף גם זאת אינם אלא לאחר גזיזתן.

So too, all the external forces do not receive their life-force from the inner dimension (pnimiyus) of the attribute of His Malchus, may He be blessed, but only from the level of hairs; and even this, only after they are shorn.

וזהו כרחל לפני גוזיזה נאלמה לפני גוזיזה דוקא נאלמה כמ"ש נאלמתי דומיה שבחי' הדבור שבעשרה מאמרות הוא בבחי' שתיקה ודומיה שאין מקבלים חיות מע"מ [מעשרה מאמרות] עצמם כ"א ע"י לבושים ושערות המסתירים על בחי' הדבור

This is [the meaning of] "like a ewe before her shearers, she is mute": specifically "before her shearers" is she mute, as it is written, "I was mute with stillness." That is, the level of the speech in the Ten Utterances is in a state of silence and stillness, so that [the external forces] do not receive life-force from the Ten Utterances themselves, but only through garments and hairs that conceal the level of the speech

(ועמ"ש מזה בד"ה והיה אור הלבנה גבי ענין מהרה ישמע כו' קול כלה ובביאור ע"פ והיה מספר בניי [בני ישראל]).

(and see what is written about this in the discourse beginning "And the light of the moon shall be," regarding the matter of "Soon may there be heard," etc., "the voice of the bride," and in the explanation on the verse "And the number of the children of Israel shall be").

והנה כל המ"ב מסעות היו בכדי שינוסו משנאיו לבלתי יהיה להם שום יניקה כו' והיינו ע"י נסיעת בניי
[בני ישראל]

Now, all the forty-two journeys were in order that those who hate Him should flee, so that they would have no nourishment at all, etc.; and this is through the journeying of the children of Israel

דוקא בהיות שנבראו בצלמו ודמותו וכמ"ש נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים וכו' וכתוב
אדם אתם אתם קרוים אדם ולכן הכל תלוי במעשה בניי [בני ישראל].

specifically, since they were created in His image and His likeness, as it is written, "Let us make man in Our image, after Our likeness, and let them rule over the fish of the sea," etc.; and it is written, "You are adam (man)": "you are called adam." Therefore everything depends on the deeds of the children of Israel.

5 והנה ענין צלמנו ודמותנו הוא בחי' יחודא עילאה ויחודא תתאה [ויחודא תתאה] דמותנו הוא בחי' יחודא
[תתאה] שהוא בחי' דמות ומראה שנדמה ונראה לנו ארץ ושמים וכל הברואים בבחי' יש ודבר.

Now, the meaning of "Our image" and "Our likeness" is the level of the higher unity (yichuda ila'ah) and the lower unity (yichuda tata'ah). "Our likeness" is the level of the lower unity, which is the level of a likeness and an appearance: earth and heaven and all the created beings seem and appear to us as something existent (yesh), an entity.

אבל באמת אני הוי' לא שניתני כתיב ואתה הוא עד שלא נברא העולם כו' וכולא קמיה כלא ממש

But in truth, "I, Havayah, have not changed," it is written; and "You are He before the world was created," etc.; and all before Him is as actually nothing,

רק שנראה ונדמה העולם לעיני בשר ליש ודבר בפ"ע [בפני עצמו] ע"ד ועל דמות הכסא דמות כמראה
אדם.

except that the world appears and seems to eyes of flesh as something existent (yesh), an entity by itself, in the manner of "and upon the likeness of the throne, a likeness like the appearance of a man."

6 ובצלמנו הוא בחי' יחודא עילאה כמו שהוא באמת כולא קמיה כלא חשיב וכמו שהוא קודם שנברא
העולם כן גם עתה בלי שום שינוי כו' ועמ"ש מזה ע"פ ראשי המטות.

And "in Our image" is the level of the higher unity (yichuda ila'ah), as it is in truth: "all before Him is considered as nothing"; and just as He is before the world was created, so too [He is] now, without any change at all, etc. And see what is written about this on the verse "the heads of the tribes."

7 והנה כך עלה ברצונו ית' לברוא את האדם בבי' בחי' הנ"ל צלם ודמות כי אין מלך בלא עם עם דוקא

Now, so it arose in His will, may He be blessed, to create man with the two levels mentioned above, image and likeness; for “there is no king without a nation,” a nation specifically.

ולכן יש בכח האדם להמשיך משני בחי' הנ"ל שהם סוכ"ע וממכ"ע [וממלא כל עלמין], ולכן היה כל מ"ב מסעות שהוא בכדי לצאת מבחינת מצרים בחינת מיצר וגבול ולהפכא

Therefore it is in man's power to draw down from the two levels mentioned above, which are the light that encompasses all worlds (sovev kol almin) and the light that fills all worlds (memalei kol almin). And therefore there were all the forty-two journeys, which were in order to go out of the level of Mitzrayim (Egypt), the level of meitzar (constriction) and limitation, and to transform

מחשוכא לנהורא כל הז' מדות ופרטותיהן להיות לך ה' הגדולה וכי' לך דוקא עד לך ה' הממלכה שבחי' המלכות שהוא דבר ה' יהיה בהתגלות האור דע"מ [דעשרה מאמרות] ולא בבחינת נאלמה.

from darkness to light all the seven emotive attributes (middos) and their particulars, so that [they] be “Yours, Havayah, is the greatness,” etc., “Yours” specifically, up to “Yours, Havayah, is the kingdom”: that the level of Malchus, which is the word of G-d, be in a revelation of the light of the Ten Utterances, and not in the state of “mute.”

8 והנה לפי שכל מדה כלולה מששה לכן המסעות הם במספר מ"ב כמו שם אנא בכח גדולת כו'

Now, because each attribute is comprised of six, therefore the journeys number forty-two, like the Name “Ana BeKo'ach Gedulas” (“Please, by the power of the greatness”), etc.,

שיש בו ז' פסוקים ובכל פסוק ששה תיבות והשם הנ"ל הוא בחי' עליה ממטה למעלה כמ"ש ובשתים יעופף כו'.

which has seven verses, with six words in each verse; and this Name is the level of ascent from below upward, as it is written, “and with two he would fly,” etc.

9 וכל המסעות היו ע"י משה ואהרן דוקא כי משה הוא בחי' יחו"ע [יחודא עילאה] לכן נק' משה מלשון

And all the journeys were through Moshe and Aharon specifically. For Moshe is the level of the higher unity (yichuda ila'ah); therefore he is called Moshe, from the expression

כי מן המים משיתהו, דלכאורה היה צריך לקרותו משוי בלשון עבר ומהו משה לשון הוו

“for I drew him out of the water.” For seemingly he should have been called Mashui [“drawn”], in the past tense; what then is Moshe [“drawing”], in the present tense?

אלא שהוא מרמז על יחודא עילאה] שתמיד נמשך ונדלה הארה והמשכה מבחינת אור א"ס ב"ה להיות ממכ"ע [ממלא כל עלמין] וסוכ"ע כמ"ש דלה דלה לנו והארה הנ"ל אינו

Rather, it alludes to the higher unity: that a radiance and a flow are constantly drawn forth and drawn up from the level of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, to become [the light that] fills all worlds and [the light that] encompasses all worlds, as it is written, "he surely drew [water] for us." And this radiance is no

אלא כטפה מים אוקינוס ולזאת כל עלמין בטלים ונכללין בעצמותו ית' וכלא ממש חשיב לגביה.

more than a drop of the waters of the ocean; and therefore all the worlds are nullified and included in His essence, may He be blessed, and are considered as actually nothing in relation to Him.

10 וכמו למשל הטיפה שהיא עגולה כמ"כ [כמו כן] הארה הנ"ל מקפת וסובבת כל עלמין מכל צד כמ"ש

And as in the analogy of the drop, which is round: likewise this radiance surrounds and encompasses all worlds from every side, as it is written,

הנה מקום אתי הוא מקומו של עולם וכי רק שלעיני בשר נראה ונדמה העולם ליש ודבר.

"Behold, there is a place with Me": He is the place of the world, etc.; only, to eyes of flesh the world appears and seems to be something existent (yesh), an entity.

11 וזהו דלה דלה לנו לנו דוקא וכי. וזהו בחי' יחודא עילאה] שבפ' שמע ישראל שיש בו ג"כ שית

תיבין שע"י התבוננות יחודא עילאה הנ"ל יעלה ויגיע לבחי' ואהבת בכל לבבך בשני יצריך

And this is [the meaning of] "he surely drew [water] for us": "for us" specifically, etc. And this is the level of the higher unity (yichuda ila'ah) in the passage "Hear, O Israel," which also has six words; for through contemplating the higher unity mentioned above, one will rise and reach the level of "And you shall love with all your heart": with both your inclinations,

דהיינו לאתהפכא כל המדות לה' לבדו ואהבת את הוי' אלקיך אהבה הוא מלשון אבה שהוא בחי' רעותא דליבא שיהיה חפצנו ורצוננו שיהיה הוי' אלקיך בבחי' גילוי ועמך לא חפצתי כו':

that is, to turn all the emotive attributes to G-d alone. "And you shall love Havayah your G-d": ahavah (love) is from the expression avah (want), which is the level of the heart's desire (re'usa d'liba): that our desire and our will be that Havayah be "your G-d" in a revealed manner, and "besides You I desire nothing," etc.

12 ב והנה במדת אהבה וחסד בה נכלל ג"כ מדת הגבורה ויראה יראת חטא שירא לנפשו שלא ליפרד מיחודו ואחדותו ע"י שום חטא ועון ואפילו איסור קל של דבריהם

2. Now, within the attribute of love and Chesed (kindness) there is also included the attribute of Gevurah (restraint) and awe, the fear of sin: that he fears for his soul lest he be separated from His unity and oneness through any sin or transgression, even a minor prohibition of the words [of the Sages],

כי עונותיכם מבדילים כו' (ועמ"ש מענין יראת חטא סד"ה וידבר משה אל ראשי המטות הנ"ל ומ"ש סד"ה ויקח קרח גבי תכלת).

for "your iniquities separate," etc. (And see what is written about the matter of the fear of sin at the end of the discourse beginning "And Moshe spoke to the heads of the tribes," mentioned above, and what is written at the end of the discourse beginning "And Korach took," regarding the techeiles.)

וגם כלול בה מדת הרחמים שע"י התבוננות הנ"ל מעורר ג"כ רחמים רבים על ניצוץ אלקות המחיה את נפשו איך שירדה מטה מטה מאיגרא רמה כו'

And also included in it is the attribute of compassion: through the contemplation mentioned above he also arouses great compassion for the spark of G-dliness that gives life to his soul, how it has descended lower and lower, "from a lofty roof," etc.,

כי יעקב חבל נחלתו וישראל עלו במחשבה וירדה להתלבש בגוף ונפש החיונית לדאוג ולחשוב בכל עניני הגוף פרנסה ותאוות.

for "Yaakov is the lot of His inheritance," and "Israel arose in [G-d's] thought," and it descended to be en clothed in a body and a vital soul, to worry and to think about all the affairs of the body, livelihood and desires.

13 וכנראה בחוש שכאשר יישן האדם אין לו שום דאגה וכו' ובהתעורר משינתו יתעוררו כל הדאגות כו'.

As is plainly seen: when a person sleeps he has no worry at all, etc., and when he wakes from his sleep all the worries wake, etc.

והוא ג"כ בחינת כרחל לפני גוזזיה כו' שבחינת הנשמה אינה מתלבשת בגוף כ"א הארה מועטת בבחינת שערות

This too is the level of "like a ewe before her shearers," etc.: for the level of the soul [itself] is not en clothed in the body, but only a small radiance, in the manner of hairs.

והוא כרחל לפני גוזזיה שעל ידי שמאירה בגוף על ידי זה הגוף חושב ומעמיק בענינים גשמיים והרי זהו בחינת גוזזיה.

And this is “like a ewe before her shearers”: because it shines in the body, through this the body thinks and delves into material matters; and this is the level of “her shearers.”

14 ואי לזאת הרחמנות גדלה מאד על ניצוץ אלקות. וזהו שאנו מבקשים ברחמיך הרבים רחם עלינו ברחמיך דייקא

Therefore the compassion for the spark of G-dliness is very great. And this is why we ask, “In Your great compassion, have compassion on us”: “in Your compassion” specifically,

כי אנו אין לנו השגה ותפיסא ביה כי לית מחשבה תפיסא ביה לכן אין אנו משיגים גודל הרחמנות.
for we have no comprehension or grasp of Him, for “no thought can grasp Him”; therefore we do not comprehend how great the compassion is.

אבל הוא יתברך שהוא המדע והוא היודע מהותו ועצמותו ויקר תפארת גדולתו אשר כולא קמיה כלא לכן רחם עלינו ולכן מבחינת תפארת שלמעלה נמשך הרחמים כו'.

But He, blessed be He, who is the knowledge and who is the knower of His own being and essence and of “the precious splendor (tiferes) of His greatness,” before which all is as nothing: therefore, “have compassion on us.” And therefore the compassion is drawn from the level of Tiferes above, etc.

15 וכ"ז [וכל זה] בקריאת שמע שמתבונן ביחודא עילאה בשכלו והשגתו. אך כל היום שאחר התפלה שאין לו עוד התבוננות הנ"ל וא"א להתפלל כל היום כמאמר רז"ל [רבתינו זכרונם לברכה] הלואי שיתפלל אדם כל היום.

All this is in the recital of the Shema, when one contemplates the higher unity (yichuda ila'ah) with his intellect and comprehension. But [during] the whole day after prayer, when he no longer has this contemplation, and it is impossible to pray all day, as our Sages, of blessed memory, said, “If only a person would pray all day.”

ולכן צ"ל בחיי נצחון שהוא בחינת אהבה מסותרת שבכל נפש מישראל בתולדתו כי יעקב חבל נחלתו חלק הוי" עמו ולזאת יש להם אהבה רבה בטבעם ולכן נק' עם קשה עורף.

Therefore there must be the level of victory (nitzachon), which is the level of the hidden love that is in every Jewish soul from birth; for "Yaakov is the lot of His inheritance," "Havayah's portion is His people." Because of this they have a great love by their nature, and therefore they are called "a stiff-necked people."

16 ולכן ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] ג' עזים הן ישראל באומות וכו' שהם בטבעם עזים וחזקים במדת

הניצוח לאהבה את ה' באהבה רבה אף בלי שום התבוננות והוא

Therefore our Sages, of blessed memory, said: "Three are bold: Israel among the nations," etc.; for by their nature they are bold and strong in the attribute of victory, to love G-d with a great love even without any contemplation. And it is

כמו למשל הלכה פסוקה שכך הוא הדין בלי שום טעם וסברא (וזהו ג"כ פי' הלואי שיתפלל אדם כל היום.

like, by way of analogy, a decided halachah: that such is the law, without any reason or argument. (And this is also the meaning of "If only a person would pray all day."

כי בחיי הנצח זהו ההסכם שנשאר מההתבוננות שבשעת התפלה, ועמ"ש ע"פ ועשית ציץ בענין פי' מצח אהרן כו' הוא ההסכם כו' ומצח ונצח הוא בחינה א' כמ"ש במ"א בענין וגם נצח ישראל לא ישקר כו' (כו')

For the level of Netzach (victory) is the resolve that remains from the contemplation during prayer. And see what is written on the verse "And you shall make a tzitz (headplate)," on the meaning of "Aharon's forehead," etc., that it is the resolve, etc.; and metzach (forehead) and netzach are one level, as is explained elsewhere on "And also the Eternal One (Netzach) of Israel will not lie," etc.)

ובחינה זהו הראה הקב"ה ליעקב אבינו שיהיו דורות אחרונים שלא יהיה להם אהבה ע"י התבוננות וכו' מהיות שכלם קטן מהכיל התבוננות הנ"ל בהרחבה רק שיהיה להם מדת הניצוח כנ"ל. וזהו ויאבק איש עמו כו' בכף ירכו.

And this level the Holy One, blessed be He, showed to our father Yaakov: that there would be later generations who would not have love through contemplation, etc., since their minds are too small to contain this contemplation expansively, but they would have the attribute of victory, as mentioned above. And this is [the meaning of] "And a man wrestled with him," etc., "at the socket of his thigh."

17 והודאה הוא ענין שמודה על האמת שכן הוא אף אם הוא אינו משיג בשכלו כמו שאנו אומרים מודים אנחנו לך שאתה הוי' אלקינו כו'.

And acknowledgment (hoda'ah) is the matter of acknowledging the truth, that it is so, even if he does not comprehend it with his intellect; as we say, "We acknowledge to You that You are Havayah our G-d," etc.

כלומר הגם שאין אנו משיגים כו' אעפ"כ [אף על פי כן] מודים אנחנו לך שאתה הוי' אלקינו כו' כי יש חילוק בין ברכה להודאה לשון ברכה הוא בחי' המשכה מהעלם אל הגילוי מלשון בריכה כו'.

That is to say: although we do not comprehend, etc., nevertheless "we acknowledge to You that You are Havayah our G-d," etc. For there is a difference between blessing (berachah) and acknowledgment: the term berachah denotes drawing down from concealment into revelation, from the term berichah, etc.

והודאה אינו בבחי' השגה וטעם ודעת רק שהוא מודה כנ"ל (ועמ"ש מזה ע"פ ציון במשפט תפדה וכפ' עקב גבי בהמ"ז [ברכת המזון] נודה לך כו' וכפ' במדבר בד"ה והיה מספר בניי [בני ישראל] גבי ונקבצו בניי [בני ישראל] ובני יהודה כו')

But acknowledgment is not in the manner of comprehension, reason and knowledge; it is only that he acknowledges, as mentioned above. (And see what is written about this on the verse "Zion shall be redeemed with justice," and in Parshas Eikev regarding Grace after Meals, "We give thanks to You," etc., and in Parshas Bamidbar, in the discourse beginning "And the number of the children of Israel shall be," regarding "And the children of Israel and the children of Yehudah shall be gathered," etc.)

ויסוד הוא בחי' התקשרות שמקשר דעתו בחוזק ואומץ ועומק הדעת ויש בחי' זו בכל מדה הן באהבה הן ביראה כו' והוא בחי' כי כל בשמים כנ"ל:

And Yesod (foundation) is the level of bonding: that he binds his mind with strength, firmness and depth of knowledge; and this level is in every attribute, both in love and in awe, etc. And it is the level of "for all that is in heaven," as mentioned above.

18 והנה כמו כן צ"ל בבחי' יראה כל הבחי' הנ"ל והיינו ג"כ ע"י התבוננות ביחודו ואחדותו כנ"ל יקבל עליו עול מלכות שמים באהבה ורצון ולא יהיה העול עליו למשא כמ"ש לאהבה את ה' אלקיך כי הוא חיך.

Now, likewise, in the level of awe there must be all the levels mentioned above. That is: also through contemplating His unity and oneness, as mentioned above, he will accept upon himself the yoke of the Kingdom of Heaven with love and goodwill, and the yoke will not be a burden upon him, as it is written, "to love Havayah your G-d, for He is your life."

אלקיך הוא בחי' יראה קבלת עומ"ש [עול מלכות שמים] שום תשים עליך מלך כי הוא חיך. כמ"ש יראת ה' לחיים.

"Your G-d" (Elokecha) is the level of awe, the acceptance of the yoke of the Kingdom of Heaven: "you shall surely set a king over yourself"; "for He is your life," as it is written, "The fear of Havayah is for life."

כי כל חיות העולמות הוא מבחינת מלכות כמ"ש מלכותך כל עולמים כי אין מלך בלא עם ולזאת יקבלו עומ"ש [עול מלכות שמים] באהבה כמאמר וכולם מקבלים עליהם עול מלכות שמים ונותנים באהבה כו' ועיין בתד"א [בתנא דבי אליהו] פרק י"ח.

For all the life-force of the worlds is from the level of Malchus, as it is written, "Your kingship is a kingship over all worlds"; for "there is no king without a nation." Therefore they will accept the yoke of the Kingdom of Heaven with love, as in the words, "And they all accept upon themselves the yoke of the Kingdom of Heaven, and give with love," etc. And see Tanna DeBei Eliyahu, chapter 18.

19 והוא בחי' חסד שבגבורה וכן לא יבעט ביסורים כי מלך במשפט יעמיד ארץ. וע"י התבוננות הנ"ל תפול עליו אימה ופחד בחי' יראה כו'

And this is the level of Chesed within Gevurah. So too, he will not kick against afflictions, for "a king establishes the land through justice." And through the contemplation mentioned above, dread and fear will fall upon him, the level of awe, etc.;

ונכלל בה ג"כ מדת הרחמנות על נפשו כשרואה שאין מתפעל מכל התבוננות הנ"ל ואין פחד אלקים לנגד עיניו ונמשל כבהמות נדמו. אי לזאת יעורר ר"ר [רחמים רבים] על נפשו ויבקש רחמים בתפלתו שיהיה גילוי אלקותו ית'.

and also included in it is the attribute of compassion for his own soul, when he sees that he is not moved by all the contemplation mentioned above, and "there is no fear of G-d before his eyes," and he "is likened to the beasts, he is like them." Therefore he should arouse great compassion for his soul and ask for compassion in his prayer, that there be a revelation of His G-dliness, may He be blessed.

20 וזהו ברוך אתה הוי' שיהי' [שיהיה] בבחי' התגלות ולא בבחי' הסתר. וזהו שארז"ל [שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] אל יעשה אדם תפלתו קבע אלא רחמים ותחנונים לפני המקום.

And this is [the meaning of] "Blessed are You, Havayah": that it be in a state of revelation and not in a state of concealment. And this is what our Sages, of blessed memory, said: "A person should not make his prayer fixed, but compassion and supplication before the Omnipresent (HaMakom)."

מקום הוא בחי' יחודא עילאה [יחודא עילאה] הוא מקומו של עולם שיבקש רחמים שיהיה בחי' זו בגילוי דהיינו שיהיה התגלות אלקות כו'.

Makom (Place) is the level of the higher unity (yichuda ila'ah): "He is the place of the world." [The meaning is] that he should ask for compassion that this level be revealed, that is, that there be a revelation of G-dliness, etc.

וכן כל פרטי המדות כלולים ג"כ במדת הגבורה כנ"ל וכן כל ז' מדות ופרטיותיהן יהפך לה' לבדו ליכלל וליבטל ביחודו ואחדותו יתברך. וזהו בחינת מ"ב מסעות ששה פעמים ז' הם מ"ב:

So too, all the particulars of the attributes are also included in the attribute of Gevurah, as mentioned above. And so too, all seven attributes and their particulars he should turn to G-d alone, to be included and nullified in His unity and oneness, blessed be He. And this is the level of the forty-two journeys: six times seven is forty-two.

21 ג והנה ממעלה למטה הם מ"ט כמו בספירת העומר שממשיכים מקיפים מלמעלה למטה לכל הז' מדות עליונות היום יום כו'

3. Now, from above to below they are forty-nine, as in the Counting of the Omer, when we draw down encompassing lights (makifim) from above to below into all the seven supernal attributes, "Today is day [so-and-so]," etc.,

כל פרטיהן דהיינו גם בחי מלכות שבכל מדה לך ה' הממלכה בחי יש וגילוי כמ"ש להנחיל אוהבי יש.

all their particulars, that is, also the level of Malchus within each attribute, "Yours, Havayah, is the kingdom," the level of yesh (being) and revelation, as it is written, "to cause those who love Me to inherit yesh (substance)."

משא"כ המסעות שהם ממטה למעלה אינם כ"א ששה לבד בכל מדה כי צריך להיות בחי אין ולא בחי יש להרגיש מדותיו

Whereas the journeys, which are from below upward, are only six in each attribute; for there must be the level of ayin (nothingness) and not the level of yesh, [which is] to feel his own attributes,

כמו שאמר ר"י [רבינו יצחק] בן זכאי ואיני יודע באיזה כו' והיינו לפי שלא ידע ולא הרגיש בחי אהבה ויראה שלו וכו'.

as Rabban Yochanan ben Zakkai said, "and I do not know by which [way]," etc.; that is, because he did not know or feel his own love and awe, etc.

22 והנה למסעות הנ"ל היה צריך ג"כ לבחי אהרן כי אהרן אותיות נראה שהוא בחי גילוי מן ההעלם והוא בחי אהרן כמ"ש ובהעלות אהרן את הנרות ולא נאמר ובהדליק אהרן את הנרות

Now, for the journeys mentioned above there was also need for the level of Aharon. For Aharon [has] the letters of nir'eh (is seen), which is the level of revelation from concealment; and this is the level of Aharon, as it is written, "And when Aharon raises up the lamps," and it does not say, "And when Aharon kindles the lamps,"

כי הנרות הם נשמות ישראל כמ"ש נר הוי' נשמת אדם ואהרן הוא המעלה את הנרות אל מול פני המנורה פי' שהעלה אותם שיהיה בהם גילוי בחי נר הוי' נשמת אדם

for the lamps are the souls of Israel, as it is written, "The lamp of Havayah is the soul of man"; and Aharon is the one who raises the lamps "toward the face of the menorah," meaning that he raised them so that there be revealed in them the level of "The lamp of Havayah is the soul of man"

(וזהו בחי' שושבינא דמטרוניתא ולכן נק' כל המסעות ע"ש אהרן שהוא אחד משבעה רועים המפרנסים לנשמות ישראל וגם הכה"ג [הכהן גדול] אשר מבניו יש בו בחינה זו כו' שנק' שודמ"ט [שושבינא דמטרוניתא] ועמ"ש בפ' מקץ בד"ה ענין חנוכה ובפ' בהעלותך ע"פ בהעלותך את הנרות).

(and this is the level of "the groomsman of the Queen" (shushvina d'matronisa); therefore all the journeys are called by the name of Aharon, who is one of the seven shepherds who sustain the souls of Israel; and also the Kohen Gadol (High Priest) from among his descendants has this quality, etc., who is called the groomsman of the Queen. And see what is written in Parshas Miketz, in the discourse beginning "The matter of Chanukah," and in Parshas Beha'alosecha, on the verse "When you raise up the lamps").

והנה כל מ"ב מסעות הם בחי' רצוא ממטה למעלה. וזהו ענין ק"ש [קריאת שמע] אשר בפ' שמע יש שם מ"ב תיבין מואהבת עד ובשעריך וכמ"ש מזה בד"ה והנה מנורת זהב.

Now, all the forty-two journeys are the level of ratzo (running) from below upward. And this is the matter of the recital of the Shema: in the passage of Shema there are forty-two words, from "And you shall love" until "and on your gates," as is explained about this in the discourse beginning "And behold, a menorah of gold."

ואח"כ ויחנו בחי' שוב והוא בחי' ש"ע [שמונה עשרה] שאחר ק"ש [קריאת שמע] שאומרים ברוך אתה הוי' ברוך הוא מלשון בריכה שיוברך ויומשך להיות בבחי' גילוי בחי' אתה שהוא לנוכח. וזהו ובנוחה יאמר שובה כו'.

And afterward, "and they encamped," the level of shov (returning); and this is the level of the Shemoneh Esreh after the recital of the Shema, in which we say, "Blessed are You, Havayah." Baruch (blessed) is from the term berichah: that it be blessed and drawn down to be in a state of revelation, the level of "You," which is direct address. And this is [the meaning of] "And when it rested he would say, 'Return,'" etc.

23 והנה עיקר ותכלית נסיעתן היה לצאת מבחי' מצרים בחי' מיצר וגבול שאפ"י [שאפילו] ג"ע [גן עדן] העליון הוא בחי' גבול ומיצר בחי' השגה כו'.

Now, the main point and purpose of their journeying was to go out of the level of Mitzrayim (Egypt), the level of meitzar (constriction) and limitation; for even the higher Gan Eden is the level of limitation and constriction, the level of comprehension, etc.

ולכן כל המ"ב מסעות נק' הכל אשר יצאו מארץ מצרים והיינו עד חנייתם בירדן יריחו. יריחו הוא בחי' ריח.

Therefore all the forty-two journeys are all called "who went out of the land of Egypt," that is, until their encampment at the Jordan [by] Jericho. Yericho (Jericho) is the level of rei'ach (scent).

והנה בחי' ריח הוא בחי' הארה מועטת מעצמיות הדבר כמ"ש וריח אפך כתפוחים שהריח אינו ממהות התפוח עצמו.

Now, the level of scent is the level of a small radiance from the essence of the thing, as it is written, "and the scent of your breath like apples"; for the scent is not of the substance of the apple itself.

והנה כתיב וירח את ריח בגדיו ויברכהו ויתן לך האלקים מטל השמים כו'. וכן בזהר בלק (קפ"ו ע"א) אמרו בריחא דלבושייכו כו'

Now, it is written, "And he smelled the scent of his garments and blessed him," "And may G-d give you of the dew of heaven," etc. And likewise in the Zohar, Balak (186a), they said, "By the scent of your garments," etc.;

כי בגדים הם בחי' מצות שהם בחי' מקיפים שהם בחי' רצון שלמעלה מהחכמה וההשגה ואורייתא מחכמה נפקת כי בבחי' החכמה יש בו בחי' השגה.

for garments are the level of mitzvos, which are the level of encompassing lights (makifim), which are the level of will that is above Chochmah and comprehension; and "the Torah comes forth from Chochmah," for in the level of Chochmah there is comprehension.

ולכן נהנים מזיו השכינה כו' אך בחי' רצון העליון שלמעלה מבחי' חכמה אין בו השגה.

Therefore "they enjoy the radiance of the Shechinah," etc.; but the level of the supernal will, which is above the level of Chochmah, there is no comprehension in it.

24 ולכן ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] יפה שעה אחת בתשובה ומע"ט [ומעשים טובים] בעוה"ז מכל חיי העוה"ב [העולם הבא] ושכר מצוה מצוה היינו המצוה עצמה שלמעלה מעלה מבחי' עוה"ב [עולם הבא]

Therefore our Sages, of blessed memory, said, "One hour of teshuvah and good deeds in this world is better than all the life of the World to Come"; and "the reward of a mitzvah is the mitzvah," that is, the mitzvah itself, which is far above the level of the World to Come.

ולכן כתיב וירח את ריח בגדיו כוי ויתן לך שמבחי ריח נמשך בחי ברכה מטל השמים

Therefore it is written, “And he smelled the scent of his garments,” etc., “And may [G-d] give you”: for from the level of scent there is drawn the level of blessing, “of the dew of heaven,”

שהיא תורה שבכתב ומשמ ני הארץ תורה שבעל פה שמקורם ושרשם הוא מבחינת ריח בגדיו המקיפים כוי שהוא למעלה מהחוי"ב [מהחכמה ובינה] שהם תורה שבכתב ותורה שבעל פה דהיינו בחי רצון העליון

which is the Written Torah, “and of the fat of the earth,” the Oral Torah, whose source and root is from the level of “the scent of his garments,” the encompassing [ones], etc., which is above Chochmah and Binah, which are the Written Torah and the Oral Torah; that is, the level of the supernal will.

ולכן אין בו בחינת השגה כ"א בבחינת ריח וכמ"ש גבי קרבנות ריח ניחוח להוי. ניחוח הוא לשון נחות דרגא מבחי ריח נמשך להיות הויה חדשה גבוה מאד נעלה.

Therefore there is no aspect of comprehension in it, but only as scent; as it is written regarding the offerings, “a pleasing fragrance (rei'ach nicho'ach) to Havayah.” Nicho'ach is from the expression nechis darga (descent of a level): from the level of scent it is drawn down to become a new existence, exceedingly high and exalted.

ולעתיד לבא יתגלה בחי זו והריחו ביראת ה' לא למראה עיניו ישפוט כוי דמורה ודאין וזהו ג"כ בחינת ירדן יריחו וכו' וד"ל [ודי למבין]:

And in the time to come this level will be revealed: “And he will smell with the fear of Havayah; not by what his eyes see will he judge,” etc.: “he smells and judges.” And this is also the level of “the Jordan [by] Jericho,” etc. This suffices for one who understands.

LikuteiTorah.com
THE CHASSIDISHE PARSHA

About this edition

This edition contains the Hebrew text and the English translation.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY 4.0.

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Copy, print and share it freely, crediting Kehot Publication Society and likuteitorah.com; it may not be sold. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

English translation: prepared for likuteitorah.com with AI assistance (claude-code/opus-5.5) and checked against the Hebrew and against Sefaria; not yet reviewed by a human editor. Please check anything important against the Hebrew.

The Rebbe asked that the maamarim of the week's parsha, the "Chassidishe Parsha," be learned during that week, spread over its seven days (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Why learn it, and the Rebbe's brachos: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

A free, non-commercial project; nothing here is sold. Not affiliated with Kehot, Sefaria or the Lubavitch Library. © likuteitorah.com

From likuteitorah.com/likkutei-torah/masei/2/

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok